

næsten kom 100 Kr. op pr. Tønde Hartkorn. Endelig skal jeg minde om, at dette Forslag kom igen fra Folketingsmand Berg i 1879—80. Han udtaler der udtrykkelig Dristet om, at det nu maatte kunne optages en Forhandling med det Øjemed at naa en virkelig Afgørelse, som han, som sagt, forbadsees over, at man ikke for længst var naaet til. Han stillede da i Grunden Spørgsmaalet om det særlige Fond i anden Række, idet han sagde, hvort han jo ogsaa har Ret, at naar der ikke er noget i det Fond mere, saa er det en Strid om Rejserens Skæg, og han udtaler, at den Sag vilde være bleven ført igennem, hvis der ikke havde ligget et Ministerfliske i Luften, idet Minister Fischer blev afløst af det ærede Medlem for Storeheddinge (S. Scavenius). Det var den Forklaring, Forslagsstilleren den Gang gav, jeg skal henstille, om den er rigtig, men hvis den er rigtig, saa er derved antydnet, at det som Minister Fischer betragtede som Hovedpunktet for hans Bedkommende, nemlig det særlige kirkelige Fond, det havde det ærede daværende Medlem for Kolbing (Berg) været villig til at gaa ind paa. Det strandede imidlertid atter paa Uenighed om denne Fremgangsmaade, idet man atter, saavidt jeg erindrer, fra Højres Side var mindre tilbøjelig til at støtte den daværende Kultusminister i hans Forsøg paa at opretholde det kirkelige Fond. Man nærede fra den Side den Betragtning, at det var vigtigere at kunne opnaa højere Lønninger end at holde paa dette teoretiske Spørgsmaal om det særlige Fond, og det er vistnok en overmaade praktisk og rigtig og klog Betragtning fra Højres Side. Jeg vil blot minde det ærede Medlem for Rjøbenhavns 6te Valgfreds (Sab) om en Gang til, at det er 3dje Gang, at man fra Højres Side har været villig til at opgive dette Standpunkt. Det strandede altsaa endnu en Gang, trods dette utvivlsomt oprigtigt mente Forsøg fra Berg paa at saa det ført igennem den Gang. Maa jeg kun til det ærede Medlem for Kjerteminde (M. Andersen) bemærkede med Hensyn til hans Opgørelse af det Budget, der i sin Tid var opstillet — jeg ved ikke, om den refererede sig til Benstres Forslag i Halvfjerdserne (M. Andersen: Det var Forslaget i 1870—71) — ja saa er det rigtigt, at der var en Million i Overskud. Men for øvrigt, naar man gør Opgørelsen efter de nuværende Forslag, saa har det ærede Medlem for saa vidt Ret, som Udgiften til Lønninger vil blive omtrent 3½ Million, men dertil kommer Pensionerne (M. Andersen: Jeg har regnet Pensionerne med). Ja saa har det ærede Medlem

regnet fejl, thi der bliver omtrent 4,100,000 Kr. Indtægt og Udgift, men det ærede Medlems Beregning vilde staa til, dersom han ikke havde regnet Pensionshyrden med. Jeg gør en Undskyldning for denne Digression til Fortiden. Jeg tror imidlertid, at det vil have Interesse, i alt Fald for det store Antal ny Medlemmer — det vil jo erindres, at Tinget er vistnok blevet mere end halvvejs fornyet siden den Tid — at minde om, hvad der i denne Sag er passeret, da det maatte kan bidrage til at hjælpe os fremad.

Men jeg vender nu tilbage til selve Forslagets Realitet, og jeg maa da sige, at det har ikke kunnet andet end gøre mig ondt at høre, at den højtærede Minister paa alle Punkter har udtalt sig imod Forslaget — paa alle Punkter, ikke alene med Hensyn til Lønningerne, om hvilke jeg jo har oplyst, at de ingenlunde kunne betragtes som — lad mig sige — urimelige. Vilde ærede Medlemmer og den ærede Minister sammenligne disse Lønninger med Embedslønningerne forøvrigt her i Landet, saa ville de finde, at de staa i god Overensstemmelse. Jeg vil minde den højtærede Minister om, at vort Forslag tilfører en Lønning for Biskopperne af indtil 9,000 Kr. foruden Embedsholig. Der findes ikke en eneste Embedsmand her i Landet uden for de Herrer Ministre, der har saa høj en Løn, ikke en eneste (En Stemme: Generaldirektøren for Jernbanevæsenet.) Ja, denne Embedsmand kan aldeles ikke benyttes til Sammenligning, thi Jernbanevæsenet er en industriel Forretning, hvor Generaldirektøren af ganske særlige Grunde lønnes højere. Men i øvrigt naar ingen Embedsmand saa højt, som Biskopperne kunne naa efter vort Forslag. En General kan kun stige til 8,000 Kr., Politidirektøren i Rjøbenhavn ligeledes. Overpræsidenten i Rjøbenhavn maa nøjes med at kunne stige til 7,600 Kr., og Amtmændene maa nøjes med at kunne naa til 7,200 Kr. Altsaa ingen af Administrationens Spidser kan naa udover 8,000 Kr., men vi have foreslaaet, at Biskopperne skulle kunne naa til 9,000 Kr., og det mener den højtærede Minister er en ganske urimelig Lønningssats; jeg forstaaer det ikke. Jeg gaar videre. Den højtærede Minister er den første Minister, der har antydnet Modstand imod Offerpligens Vortfalden, ikke i den Forstand, at han skulde have noget imod, at det personlige direkte Offer i Kirkerne til Præsterne bortfalder; men han mente, at den Afløsning, der skulde finde Sted, burde opretholdes til Fordel for den kirkelige Fond. Jeg noterer, at det er første Gang, at